

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 9. Juli 1941 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 9 lipca 1941 r.	Nr. 60
-------------	--	---------------

Tag dzień	Inhalt / Treść	Seite strona
30. 6. 41	Verordnung über die Legalisation und Bestätigung von Urkunden	403
	Rozporządzenie w sprawie legalizacji i zatwierdzenia dokumentów	403
30. 6. 41	Verordnung über das Verbot der Ausführung von Hochbauten aus Holz im Generalgouvernement	407
	Rozporządzenie o zakazie wykonywania budowy nadziemnych z drzewa w Generalnym Gubernatorstwie	407
30. 6. 41	Dritte Verordnung über den Arbeitsfonds	408
	Trzecie rozporządzenie o Funduszu Pracy	408
30. 6. 41	Zweite Verordnung zur Änderung und Ergänzung des polnischen Umlegungsrechts	408
	Drugie rozporządzenie celem zmiany i uzupełnienia polskiego prawa scaleniowego	408
30. 6. 41	Verordnung über die Beilegung von Rechtsstreitigkeiten aus land- und forstwirtschaftlichen Arbeitsverhältnissen	409
	Rozporządzenie o załatwianiu zatargów prawnych wynikłych ze stosunków pracy w rolnictwie i leśnictwie	409

Verordnung

über die Legalisation und Bestätigung
von Urkunden.

Vom 30. Juni 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Erster Abschnitt.

Allgemeines.

**A. Verkehr zwischen dem Generalgouvernement
und dem Deutschen Reich.**

§ 1

Urkunden, die im Gebiet des Deutschen Reichs von Behörden, Beamten oder Urkundspersonen oder außerhalb des Deutschen Reichs von deutschen Behörden, Beamten oder Urkundspersonen aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind, bedürfen, wenn sie innerhalb des Generalgouvernements gebraucht werden, zum Beweis ihrer Echtheit keiner Bestätigung oder Legalisation.

Rozporządzenie

w sprawie legalizacji i zatwierdzenia
dokumentów.

Z dnia 30 czerwca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Rozdział pierwszy.

Część ogólna.

**A. Obrót między Generalnym Gubernatorstwem
a Rzeszą Niemiecką.**

§ 1

Dokumenty sporządzone, wystawione lub uwierzytelnione na obszarze Rzeszy Niemieckiej przez władze, urzędników lub osoby uwierzytelniające albo poza obszarem Rzeszy Niemieckiej przez władze niemieckie, urzędników lub osoby uwierzytelniające, nie wymagają żadnego zatwierdzenia ani legalizacji na dowód ich autentyczności, o ile się ich używa na obszarze Generalnego Gubernatorstwa.

§ 2

Urkunden, die im Gebiet des Generalgouvernements von deutschen Behörden, Beamten oder Urkundspersonen aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind, bedürfen im Gebiet des Deutschen Reichs zum Beweis ihrer Echtheit keiner Bestätigung oder Legalisation. Als deutsche Dienststelle gilt jede Behörde, jeder Beamte oder jede Urkundsperson, die ein Dienstsiegel mit deutschem Hoheitszeichen zu führen berechtigt ist.

§ 3

(1) Zum Beweis der Echtheit von Urkunden, die im Bereich der polnischen Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement (einschließlich der Notare) aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind, genügt im Gebiet des Deutschen Reichs die Bestätigung durch den Distriktschef (Abteilung Justiz). Ist die Urkunde von einem Burgrichter, von einem Bezirksgericht oder einem Notar aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt, bedarf sie zuvor der Bestätigung durch den Leiter des Bezirksgerichts.

(2) Zum Beweis der Echtheit von Urkunden, die im Bereich des Patentamts in Warschau aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind, genügt im Gebiet des Deutschen Reichs die Bestätigung durch den Leiter des Patentamts in Warschau und durch den Dirigenten für das Patentamt.

(3) Zum Beweis der Echtheit von Urkunden, die im Bereich anderer Verwaltungen im Generalgouvernement von nichtdeutschen Dienststellen aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind, genügt im Gebiet des Deutschen Reichs die Bestätigung durch den zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann), dem die Dienststelle unterstellt ist oder in dessen Verwaltungsbereich sie ihren Sitz hat, sowie durch den Distriktschef (Abteilung Innere Verwaltung).

B. Verkehr zwischen dem Generalgouvernement und den besetzten Gebieten.

§ 4

Urkunden, die in den besetzten Gebieten von deutschen Behörden, Beamten oder Urkundspersonen aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind, bedürfen, wenn sie innerhalb des Generalgouvernements gebraucht werden, zum Beweis ihrer Echtheit keiner Bestätigung oder Legalisation, weil sie unter § 1 fallen.

§ 5

Urkunden, die in den besetzten Gebieten von nichtdeutschen Behörden, Beamten oder Urkundspersonen aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind, bedürfen, wenn sie innerhalb des Generalgouvernements gebraucht werden, zum Beweis ihrer Echtheit der Bestätigung durch deutsche Dienststellen. Für die Bestätigung kommen vor allem in Betracht:

1. im Elsaß: der Chef der Zivilverwaltung im Elsaß oder die von ihm beauftragten Stellen;
2. in Lothringen: die Landgerichtspräsidenten;
3. in Luxemburg: der Chef der Zivilverwaltung in Luxemburg;
4. in den besetzten norwegischen Gebieten: der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete;

§ 2

Dokumente sporządzone, wystawione lub uwierzytelnione na obszarze Generalnego Gubernatorstwa przez niemieckie władze, urzędników lub osoby uwierzytelniające, nie wymagają na obszarze Rzeszy Niemieckiej na dowód ich autentyczności żadnego zatwierdzenia ani legalizacji. Jako niemiecki urząd uważa się każdą władzę, każdego urzędnika lub każdą osobę uwierzytelniającą, uprawnioną do używania pieczęci urzędowej z niemieckim znakiem zwierzchniczym.

§ 3

(1) Na dowód autentyczności dokumentów sporządzonych, wystawionych lub uwierzytelnionych w zakresie sądownictwa polskiego w Generalnym Gubernatorstwie (łącznie z notariuszami), wystarczy na obszarze Rzeszy Niemieckiej zatwierdzenie przez Szefa Okręgu (Wydział Sprawiedliwości). Jeżeli dokument został sporządzony, wystawiony lub uwierzytelniony przez sąd grodzki, sąd okręgowy lub przez notariusza, to wymaga przed tym zatwierdzenia przez kierownika sądu okręgowego.

(2) Na dowód autentyczności dokumentów sporządzonych, wystawionych lub uwierzytelnionych w zakresie Urzędu Patentowego w Warszawie (Warszawie), wystarczy na obszarze Rzeszy Niemieckiej zatwierdzenie przez Kierownika Urzędu Patentowego w Warszawie (Warszawie) oraz przez Dyrygenta dla Urzędu Patentowego.

(3) Na dowód autentyczności dokumentów sporządzonych, wystawionych lub uwierzytelnionych w zakresie innych zarządów w Generalnym Gubernatorstwie przez nieniemieckie urzędy, wystarczy na obszarze Rzeszy Niemieckiej zatwierdzenie przez właściwego Starostę Powiatowego (Miejskiego), któremu urząd podlega lub w którego obwodzie administracyjnym ma swą siedzibę, jako też przez Szefa Okręgu (Wydział Spraw Wewnętrznych).

B. Obrót między Generalnym Gubernatorstwem a okupowanymi obszarami.

§ 4

Dokumente sporządzone, wystawione lub uwierzytelnione na okupowanych obszarach przez niemieckie władze, urzędników lub osoby uwierzytelniające, nie wymagają żadnego zatwierdzenia ani legalizacji na dowód ich autentyczności, o ile się ich używa na obszarze Generalnego Gubernatorstwa, ponieważ podpadają pod § 1.

§ 5

Dokumente sporządzone, wystawione lub uwierzytelnione na okupowanych obszarach przez nieniemieckie władze, urzędników albo osoby uwierzytelniające, wymagają na dowód ich autentyczności zatwierdzenia przez urzędy niemieckie, o ile się ich używa na obszarze Generalnego Gubernatorstwa. Odnośnie do zatwierdzenia przede wszystkim wchodzi w rachubę:

1. w Alzacji: Szef Administracji Cywilnej w Alzacji lub przez niego upoważnione placówki;
2. w Lotaryngii: prezesowie sądów ziemiańskich;
3. w Luksemburgu: Szef Administracji Cywilnej w Luksemburgu;
4. w okupowanych obszarach norweskich: Komisarz Rzeszy dla okupowanych obszarów norweskich;

5. in den besetzten niederländischen Gebieten: der Reichskommissar für die besetzten niederländischen Gebiete oder die von ihm beauftragte Stelle;
6. in den besetzten belgischen und französischen Gebieten:
 - a) im Bereich des Militärbefehlshabers in Belgien und Nordfrankreich: die Kommandanten der Oberfeldkommandanturen;
 - b) im Bereich des Militärbefehlshabers in Frankreich: die Chefs der Militärverwaltungsbezirke.

§ 6

(1) Zum Beweis der Echtheit von Urkunden, die im Gebiet des Generalgouvernements von Behörden, Beamten oder Urkundspersonen aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind, genügt in den besetzten Gebieten die Bestätigung durch eine deutsche Behörde oder Dienststelle. Die Bestätigung erfolgt

1. im Bereich der deutschen Verwaltung im Generalgouvernement durch den zuständigen Distriktschef (Abteilung Innere Verwaltung), soweit nicht unter den Nr. 2 und 3 etwas anderes bestimmt ist;
2. im Bereich der deutschen Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement durch den Leiter des zuständigen Deutschen Obergerichts;
3. im Bereich des Höheren // und Polizeiführers im Generalgouvernement durch die Befehlshaber der Ordnungspolizei und Sicherheitspolizei;
4. im Bereich der polnischen Gerichtsbarkeit und aller nichtdeutschen Verwaltungen durch die im § 3 Abs. 1 bis 3 genannten Stellen.

(2) Soweit die Urkunden jedoch von deutschen Behörden, Beamten oder Urkundspersonen aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind und im Elsaß, in Lothringen oder in Luxemburg verwendet werden sollen, bedürfen sie zum Beweis ihrer Echtheit keiner besonderen Bestätigung oder Legalisation.

C. Verkehr zwischen dem Generalgouvernement und dem übrigen Ausland.

§ 7

Öffentliche Urkunden aus anderen als den in den §§ 1, 4 und 5 genannten Gebieten bedürfen, wenn sie innerhalb des Generalgouvernements gebraucht werden, zum Beweis ihrer Echtheit der Legalisation durch die zuständige deutsche Auslandsbehörde.

§ 8

Urkunden, die im Gebiet des Generalgouvernements von Behörden, Beamten oder Urkundspersonen aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind, bedürfen zum Gebrauch in anderen als den in den §§ 3 und 6 genannten Gebieten grundsätzlich einer (diplomatischen oder konsularischen) Legalisation durch die diplomatische oder konsularische Vertretung des fremden Staates im Deutschen Reich. Die Legalisation wird regelmäßig nur vorgenommen, wenn die Urkunde zuvor von dem Auswärtigen Amt in Berlin bestätigt ist. Bevor die Urkunde dem Auswärtigen Amt vorgelegt wird, ist sie durch die im § 6 Abs. 1 Nr. 1 bis 4 genannten Stellen zu bestätigen.

5. w okupowanych obszarach niderlandzkich: Komisarz Rzeszy dla okupowanych obszarów niderlandzkich lub przez niego upoważniona placówka;
6. w okupowanych obszarach belgijskich i francuskich:
 - a) w zakresie Dowódcy Wojskowego w Belgii i Północnej Francji: Komendanci Naczelnych Komendantur Polowych,
 - b) w zakresie Dowódcy Wojsk w Francji: Szefowie Wojskowych Obwodów Administracyjnych.

§ 6

(1) Na dowód autentyczności dokumentów sporządzonych, wystawionych lub uwierzytelnionych na obszarze Generalnego Gubernatorstwa przez władze, urzędników lub osoby uwierzytelniające, wystarczy w okupowanych obszarach zatwierdzenie przez niemiecką władzę lub urząd. Zatwierdzenie następuje:

1. w zakresie administracji niemieckiej w Generalnym Gubernatorstwie przez właściwego Szefa Okręgu (Wydział Spraw Wewnętrznych) o ile pod p. 2 i 3 nie postanowiono inaczej;
2. w zakresie sądownictwa niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie przez Kierownika właściwego Wyższego Sądu Niemieckiego;
3. w zakresie Wyższego Dowódcy // i Policji w Generalnym Gubernatorstwie przez Dowódców Policji Porządkowej i Bezpieczeństwa;
4. w zakresie sądownictwa polskiego oraz wszystkich nieniemieckich zarządów przez wymienione w § 3 ust. 1 do 3 placówki.

(2) O ile jednak dokumenty sporządzone, wystawione lub uwierzytelnione są przez niemieckie władze, urzędników lub osoby uwierzytelniające, a w Alzacji, Lotaryngii albo w Luksemburgu mają być użyte, nie wymagają one na dowód ich autentyczności żadnego specjalnego zatwierdzenia ani legalizacji.

C. Obrót między Generalnym Gubernatorstwem a pozostałą zagranicą

§ 7

Dokumenty publiczne z innych niż w §§ 1, 4 i 5 wymienionych obszarów, wymagają na dowód ich autentyczności legalizacji przez właściwą niemiecką władzę zagraniczną, o ile się ich używa na obszarze Generalnego Gubernatorstwa.

§ 8

Dokumenty sporządzone, wystawione lub uwierzytelnione na obszarze Generalnego Gubernatorstwa przez władze, urzędników lub osoby uwierzytelniające, wymagają celem używania ich w innych niż w wymienionych w §§ 3 i 6 obszarach zasadniczo legalizacji (dyplomatycznej lub konsularnej) przez dyplomatyczne lub konsularne przedstawicielstwo państwa obcego w Rzeszy Niemieckiej. Legalizacji dokonana się regularnie tylko wtedy, gdy dokument przed tym został zatwierdzony przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych w Berlin. Przed przedłożeniem dokumentu Ministerstwu Spraw Zagranicznych w Berlin należy go zatwierdzić przez wymienione w § 6 ust. 1 p. 1 do 4 placówki.

Zweiter Abschnitt.

Form des Bestätigungsvermerks.

§ 9

(1) Die Bestätigung geschieht in einfacher oder erweiterter Form.

(2) Die Bestätigung erfolgt grundsätzlich in einfacher Form. Sie ist zweckmäßig in folgender Fassung vorzunehmen:

„Die Echtheit vorstehender Unterschrift des (Amtsbezeichnung, Name) wird hiermit bestätigt.“ (Datum, Unterschrift, Amtsbezeichnung, Dienststempel oder Siegel).

(3) Die Bestätigung erfolgt in erweiterter Form, wenn dies beantragt ist oder wenn der bestätigenden Behörde bekannt ist, daß für das Bestimmungsland der Urkunde die erweiterte Form der Beglaubigung notwendig ist. Sie ist in folgender Fassung vorzunehmen:

„Die Echtheit vorstehender Unterschrift des (Amtsbezeichnung, Name) wird hiermit bestätigt. Der Beamte — Notar — war zur Aufnahme — Ausstellung — Beglaubigung — der vorstehenden Urkunde befugt.

Die Urkunde — Beglaubigung — ist in gesetzlicher Form aufgenommen — vorgenommen worden.“

(Datum, Unterschrift, Amtsbezeichnung, Dienststempel oder Siegel).

(4) In besonders begründeten Ausnahmefällen — insbesondere dann, wenn nach den Gesetzen des ausländischen Staates, in dem die Urkunde gebraucht werden soll, eine andere Fassung des Bestätigungsvermerks erforderlich ist — kann von dem regelmäßigen Wortlaut des Bestätigungsvermerks abgewichen werden.

§ 10

Bei der Aufnahme von Urkunden ist der Raum für die Bestätigung so zu bemessen, daß alle Bestätigungen ohne Beifügung von Anhängebogen auf der Urkunde selbst Platz haben. Wird eine Urkunde zur Bestätigung vorgelegt, die diesem Erfordernis nicht entspricht, so hat die bestätigende Behörde durch Beifügung von Anhänge- oder Anklebebogen dafür zu sorgen, daß die Bestätigungen darauf Platz finden. Anhängebogen sind möglichst durch Schnur und Siegel mit der Urkunde zu verbinden.

Dritter Abschnitt.

Stempelsteuer.

§ 11

Die Bestätigung von Urkunden durch Behörden im Generalgouvernement ist nach dem Stempelsteuergesetz in der Fassung vom 7. Juni 1935 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 64 Pos. 404) in Verbindung mit dem Gesetz vom 26. März 1935 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 22 Pos. 127) und der Verordnung vom 30. März 1935 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 23 Pos. 155) mit 5 Zloty zusätzlich eines Zuschlags von 10 v. H. zu versteuern. Wird die Bestätigung schriftlich beantragt, so ist auch der Antrag mit 5 Zloty zusätzlich eines Zuschlags von 10 v. H. zu versteuern. Gebühren und Auslagen werden für die Bestätigung nicht erhoben.

Rozdział drugi.

Forma klauzuli zatwierdzającej.

§ 9

(1) Zatwierdzenie następuje w formie zwykłej lub rozszerzonej.

(2) Zatwierdzenie następuje zasadniczo w formie zwykłej. Zatwierdzenia należy dokonać odpowiednio w następującym brzmieniu:

„Autentyczność powyższego podpisu Pana

(tytuł służbowy, nazwisko) zatwierdza się niniejszym.“

(Data, podpis, tytuł służbowy, pieczęć służbowa lub pieczętka).

(3) Zatwierdzenie w rozszerzonej formie następuje, gdy o to postawiono wniosek lub gdy władzy zatwierdzającej wiadome jest, że dla kraju przeznaczenia dokumentu niezbędna jest rozszerzona forma zatwierdzenia. Zatwierdzenia należy dokonać w następującym brzmieniu:

„Autentyczność powyższego podpisu Pana

(tytuł służbowy, nazwisko) zatwierdza się niniejszym.

Urządnik, — notariusz — uprawniony był do sporządzenia — wystawienia — uwierzytelnienia — powyższego dokumentu. Dokument — Uwierzytelnienie — został(o) w ustawowej formie sporządzony — dokonane.“

(Data, podpis, tytuł służbowy, pieczęć służbowa lub pieczętka).

(4) W szczególności uzasadnionych wypadkach wyjątkowych — w szczególności wtedy, gdy według ustaw państwa zagranicznego, w którym dokument ma być używany, wymagane jest inne brzmienie klauzuli zatwierdzającej — dozwolone jest odchylenie od normalnego tekstu klauzuli zatwierdzającej.

§ 10

Przy sporządzeniu dokumentów należy miejsce na zatwierdzenie tak obliczyć, by wszystkie zatwierdzenia miały miejsce na dokumencie samym bez dołączenia arkuszy dodatkowych. Jeżeli przedłoży się dokument do zatwierdzenia, który nie odpowiada niniejszemu wymaganiu, to władza zatwierdzająca przez dołączenie arkuszy dodatkowych lub dolepionych winna dbać o to, by zatwierdzenia na tychże się zmieściły. Arkusze dodatkowe należy spoić z dokumentem możliwie za pomocą sznurka i pieczęci.

Rozdział trzeci.

Opłaty stemplowe.

§ 11

Zatwierdzenie dokumentów przez władze w Generalnym Gubernatorstwie podlega opłacie stemplowej według ustawy o opłatach stemplowych w brzmieniu z dnia 7 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 404) w połączeniu z ustawą z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) i rozporządzeniem z dnia 30 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 155) w wysokości 5 złotych z doliczeniem 10% dodatku. O ile wnosi się na piśmie podanie o zatwierdzenie, to wniosek podlega również opłacie stemplowej w kwocie 5 złotych z doliczeniem 10% dodatku. Dalszych opłat i wydatków za zatwierdzenie nie pobiera się.

Vierter Abschnitt.

Weiterleitung der Urkunde.

§ 12

(1) Soweit nach erfolgter Bestätigung eine weitere Bestätigung oder Legalisation erforderlich ist, ist die Urkunde, wenn aus ihr ersichtlich ist, wo sie verwendet werden soll, von jeder Bestätigungsstelle weiterzuleiten, es sei denn, daß der Antragsteller ausdrücklich erklärt hat, daß er die Weiterleitung selbst übernehmen wolle.

(2) Das Auswärtige Amt sendet die Urkunde nach erfolgter Endbestätigung an den Antragsteller zurück. Ist noch eine Legalisation durch eine fremde Vertretung in Berlin erforderlich, so holt das Auswärtige Amt, sofern nichts Gegenteiliges beantragt ist, diese Legalisation ein, wenn die in Betracht kommende diplomatische oder konsularische Vertretung ihren Sitz in Berlin hat.

Krakau, den 30. Juni 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

Rozdział czwarty.

Dalszy bieg dokumentu.

§ 12

(1) O ile po dokonaniu zatwierdzeniu wymagane jest dalsze zatwierdzenie lub legalizacja, to winien każdy urząd zatwierdzający nadać dokumentowi, o ile z niego wynika, gdzie ma być używany, dalszy bieg, chyba, że wnioskodawca wyraźnie oświadczył, że sam chce tego się podjąć.

(2) Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła dokument po dokonaniu zatwierdzeniu ostatecznym wnioskodawcy z powrotem. Jeżeli wymagana jest jeszcze legalizacja przez zagraniczne przedstawicielstwo w Berlin, to Ministerstwo Spraw Zagranicznych samo się wystara o tę legalizację, o ile nie ma wniosku przeciwnego, a to tylko wtedy, gdy odnośne przedstawicielstwo dyplomatyczne lub konsularne ma swoją siedzibę w Berlin.

Krakau (Kraków), dnia 30 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über das Verbot der Ausführung von Hochbauten aus Holz im Generalgouvernement.

Vom 30. Juni 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Der Neubau von Hochbauten aus Holz, insbesondere die Ausführung von Außen- und Zwischenwänden aus Holz in Neubauten, sowie die Verwendung von Holzschindeln bei Neubauten ist verboten.

§ 2

(1) Die für den Bau erforderlichen Holzteile, wie z. B. Balken, Dachkonstruktionshölzer, Sparren, Bretter, Latten usw., dürfen die statisch geringst zulässigen Abmessungen nicht überschreiten.

(2) Es kann die Auflage gemacht werden, die nach Abs. 1 für den Bau erforderlichen Holzteile zu imprägnieren.

§ 3

Der Leiter der Hauptabteilung Bauwesen in der Regierung des Generalgouvernements kann in besonderen Fällen, in denen die Errichtung von Massivbauten eine wesentliche Beeinträchtigung des Landschafts- und Ortschaftsbildes bewirken würde, Ausnahmegenehmigungen erteilen.

§ 4

(1) Jede Zuwiderhandlung gegen die Bestimmungen dieser Verordnung wird im Verwaltungsstrafverfahren nach Maßgabe der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBIGG. I S. 300) geahndet.

(2) In allen Fällen der Zuwiderhandlung kann die Einziehung des Holzes angeordnet werden, auch wenn eine Verfolgung oder Bestrafung nicht ausführbar ist.

Rozporządzenie

o zakazie wykonywania budowli nadziemnych z drzewa w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 30 czerwca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Wznoszenie nowych budowli nadziemnych z drzewa, w szczególności wykonywanie w tych budowlach ścian zewnętrznych i ścian działowych z drzewa, jak również używanie gontów przy budowlach nowych jest zakazane.

§ 2

(1) Potrzebne do budowy części drewniane, jak np. belki, drzewo do konstrukcji dachowej, krokwie, deski, łaty itd. nie powinny przekraczać najmniejszych statycznie dopuszczalnych wymiarów.

(2) Może być nałożone zlecenie, aby wymagane do budowy według ust. 1 części drewniane były impregnowane.

§ 3

Kierownik Głównego Wydziału Budownictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa może w szczególnych wypadkach, w których wznoszenie budowli murowanych spowodowałoby istotny uszczerbek dla krajobrazu i wyglądu miejscowości, udzielić zezwoleń wyjątkowych.

§ 4

(1) Wszelkie wykroczenia przeciw postanowieniom niniejszego rozporządzenia karane będą w trybie postępowania karno-administracyjnego stosownie do rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300).

(2) We wszystkich wypadkach wykroczeń może być zarządzone konfiskata drzewa, nawet jeżeli ściąganie lub ukaranie nie jest wykonalne.

(3) Den Straf- und Einziehungsbescheid erläßt der Leiter der Hauptabteilung Bauwesen in der Regierung des Generalgouvernements.

(4) Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt der Leiter der Hauptabteilung Bauwesen in der Regierung des Generalgouvernements die Sache an die deutsche Anklagebehörde ab. Das Gericht kann auf Gefängnis und auf Geldstrafe bis zu unbeschränkter Höhe oder auf eine dieser Strafen erkennen.

§ 5

Der Leiter der Hauptabteilung Bauwesen in der Regierung des Generalgouvernements wird ermächtigt, im Wege der Anordnung Näheres zu bestimmen.

§ 6

Diese Verordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 30. Juni 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

(3) Orzeczenie karne i konfiskacyjne wydaje Kierownik Głównego Wydziału Budownictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

(4) Jeżeli ukaranie w trybie postępowania karno-administracyjnego wydaje się niewystarczające, oddaje Kierownik Głównego Wydziału Budownictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa sprawę niemieckiej władzy oskarżenia. Sąd może orzec karę więzienia i grzywnę do nieograniczonej wysokości lub jedną z tych kar.

§ 5

Kierownika Głównego Wydziału Budownictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa upoważnia się do wydawania szczególnych przepisów drogą zarządzenia.

§ 6

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 30 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Dritte Verordnung über den Arbeitsfonds.

Vom 30. Juni 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

§ 7 der Verordnung über den Arbeitsfonds vom 8. März 1940 (VBIGG. I S. 96) erhält folgenden Wortlaut:

Die Sozialversicherungskassen erhalten zur Abgeltung der Kosten, die ihnen durch die Einziehung und Abführung der Beiträge für den Arbeitsfonds entstehen, eine Vergütung. Der Leiter der Hauptabteilung Arbeit in der Regierung des Generalgouvernements setzt die Höhe dieser Vergütung jeweils durch Verwaltungsanordnung fest.

§ 2

Diese Verordnung tritt am 1. Juli 1941 in Kraft.

Krakau, den 30. Juni 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

Trzecie rozporządzenie o Funduszu Pracy.

Z dnia 30 czerwca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

§ 7 rozporządzenia o Funduszu Pracy z dnia 8 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 96) otrzymuje brzmienie następujące:

Ubezpieczalnie społeczne otrzymują wynagrodzenie celem pokrycia kosztów, które powstają dla nich wskutek ściągnięcia i przekazania składek na rzecz Funduszu Pracy. Kierownik Głównego Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa ustala każdorazowo drogą zarządzenia administracyjnego wysokość wynagrodzenia.

§ 2

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 30 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Zweite Verordnung zur Änderung und Ergänzung des polnischen Umlegungsrechts.

Vom 30. Juni 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

In dem Beschluß über die Erklärung zum Umlegungsbereich kann bestimmt werden, daß nicht das Gesetz über das vereinfachte Verfahren bei der Regelung des Grundbuchstandes im Zusammenhang mit der Umlegung im Gebiete der Appellationsgerichte Krakau und Lemberg vom

Drugie rozporządzenie celem zmiany i uzupełnienia polskiego prawa scaleniowego.

Z dnia 30 czerwca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

W orzeczeniu, zawierającym oznaczenie obszaru scaleniowego, można postanowić, że nie należy stosować ustawy o postępowaniu uproszczonym przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie z dnia

17. März 1932 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 38 Pos. 392), sondern die allgemein geltenden Vorschriften des Umlegungsrechts anzuwenden sind.

§ 2

(1) Diese Verordnung tritt rückwirkend mit dem 1. April 1941 in Kraft.

(2) Auf Verfahren, die am 1. April 1941 bereits anhängig waren, findet sie keine Anwendung, doch kann der Beschluß über die Erklärung zum Umlegungsbereich nachträglich im Sinne des § 1 ergänzt werden, wenn er nach Inkrafttreten, aber vor Verkündung dieser Verordnung erlassen wurde.

Krakau, den 30. Juni 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 392), lecz ogólnie obowiązujące przepisy prawa scaleniowego.

§ 2

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z mocą wsteczną z dniem 1 kwietnia 1941 r.

(2) Nie stosuje się go do postępowań, które w dniu 1 kwietnia 1941 r. już były wszczęte, jednak można orzeczenie, zawierające oznaczenie obszaru scaleniowego, dodatkowo uzupełnić w myśl § 1, jeżeli orzeczenie wydane zostało po wejściu w życie, jednak przed ogłoszeniem rozporządzenia niniejszego.

Krakau (Kraków), dnia 30 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Beilegung von Rechtsstreitigkeiten aus land- und forstwirtschaftlichen Arbeitsverhältnissen.

Vom 30. Juni 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Streitigkeiten zwischen Arbeitgebern und Arbeitnehmern aus landwirtschaftlichen Arbeitsverhältnissen sind beim Kreishauptmann (Arbeitsamt) zur Herbeiführung eines Vergleichs anhängig zu machen.

(2) Der Kreishauptmann (Arbeitsamt) ist auch für die Vergleichsverhandlungen von Arbeitgebern und Arbeitnehmern aus den gleichnamigen kreisfreien Städten zuständig.

§ 2

In der Vergleichsverhandlung ist das gesamte Streitverhältnis mit den Parteien zu erörtern und eine Einigung durch Vergleich anzustreben.

§ 3

(1) Für die Vergleichsverhandlungen können Zeugen vorgeladen sowie alle zur Klärung des Sachverhalts dienlichen Beweise erhoben werden.

(2) Bleibt ein Zeuge oder eine Partei, deren persönliches Erscheinen angeordnet wurde, trotz ordnungsmäßiger Ladung im Termin unentschuldig aus, so kann der Kreishauptmann (Arbeitsamt) dem Säumigen die durch die Säumnis verursachten Kosten auferlegen und gegen ihn eine Ordnungsstrafe bis zu 200 Zloty aussprechen, an deren Stelle im Falle der Nichtbeitreibbarkeit Haft bis zu vier Wochen tritt.

(3) Ist die Säumnis entschuldbar, so können die getroffenen Maßnahmen rückgängig gemacht werden.

§ 4

Werden die Parteien oder Zeugen angehört, so ist über ihre Aussagen eine Niederschrift anzufertigen.

§ 5

(1) Kommt ein Vergleich zustande, so sind alle wesentlichen Punkte der Einigung in einer Niederschrift aufzunehmen. In der Niederschrift sind die Parteien nach Namen, Stand oder Gewerbe,

Rozporządzenie

o załatwianiu zatargów prawnych wynikłych ze stosunków pracy w rolnictwie i leśnictwie.

Z dnia 30 czerwca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Zatargi między pracodawcami a pracownikami, wynikłe ze stosunków pracy w rolnictwie, należy celem ugodowego załatwienia wszczynać przed Starostą Powiatowym (Urzędem Pracy).

(2) Starosta Powiatowy (Urząd Pracy) jest właściwy również do przeprowadzania rokowań ugodowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami z jednoimiennych miast wydzielonych.

§ 2

W rokowaniu ugodowym należy cały stosunek zatargu rozpatrzyć z zainteresowanymi stronami i dążyć do pojednania drogą ugody.

§ 3

(1) Do rokowań ugodowych mogą być zawniżeni świadkowie oraz zbadane wszelkie do wyjaśnienia stanu rzeczy służące dowody.

(2) Jeżeli świadek lub strona, której osobiste stawiennictwo zarządzone, mimo prawidłowego wezwania na terminie bez usprawiedliwienia nie zjawi się, może Starosta Powiatowy (Urząd Pracy) na opieszalego koszty, spowodowane opieszałością oraz orzec przeciw niemu karę porządkową do 200 złotych, w miejsce której w razie nieściągalności wchodzi areszt do czterech tygodni.

(3) Jeżeli opieszałość jest do usprawiedliwienia, to wydane zarządzenia mogą być cofnięte.

§ 4

Jeżeli się przesłuchuje strony lub świadków, to należy co do ich zeznań sporządzić protokół.

§ 5

(1) Jeżeli ugoda dojdzie do skutku, to należy co do wszystkich istotnych punktów pojednania sporządzić protokół. W protokole należy strony dokładnie określić według nazwiska, stanu lub

Wohnung und Parteistellung genau zu bezeichnen.

(2) Den Parteien ist auf Antrag eine beglaubigte Abschrift der Vergleichsniederschrift zu erteilen.

(3) Der Vergleich ist vollstreckbar. Die vollstreckbare Ausfertigung erteilt auf Antrag der Kreishauptmann (Arbeitsamt). Der Vergleich wird wie ein gerichtlicher vollstreckbarer Vergleich vollstreckt.

§ 6

Bei Erfolglosigkeit der Vergleichsverhandlungen verweist der Kreishauptmann (Arbeitsamt) die Parteien auf den Klageweg bei den ordentlichen Gerichten.

§ 7

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Juli 1941 in Kraft.

- (2) Im gleichen Zeitpunkt treten außer Kraft:
1. Das Gesetz über die Erledigung von Sammelstreitigkeiten zwischen den landwirtschaftlichen Arbeitgebern und Arbeitnehmern vom 1. August 1919 in der Fassung der Bekanntmachung vom 23. September 1931 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 90 Pos. 706);
 2. die Verordnung des Staatspräsidenten zur Abänderung des Gesetzes vom 1. August 1919 über die Erledigung von Sammelstreitigkeiten zwischen den landwirtschaftlichen Arbeitgebern und Arbeitnehmern vom 25. September 1932 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 81 Pos. 713);
 3. die Durchführungsverordnung vom 4. Dezember 1920 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 118 Pos. 782);
 4. die Verordnung des Ministers für Arbeit und soziale Fürsorge zur Änderung des § 9 der Verordnung des Ministers für Arbeit und soziale Fürsorge vom 4. Dezember 1920 über die Beilegung von Sammelstreitigkeiten von landwirtschaftlichen Arbeitgebern und Arbeitnehmern vom 9. Mai 1921 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 55 Pos. 343);
 5. das Gesetz über die Bildung außerordentlicher Schlichtungskommissionen zur Beilegung von Sammelstreitigkeiten zwischen landwirtschaftlichen Arbeitgebern und Arbeitnehmern vom 18. Juli 1924 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 71 Pos. 686).

Krakau, den 30. Juni 1941.

Der Generalgouverneur

Frank

rzemiosła, według mieszkania i stanowiska w targu.

(2) Stronom należy na wniosek wydać uwierzytelniony odpis protokołu ugody.

(3) Ugoda jest wykonalna. Wypis wykonalny wydaje Starosta Powiatowy (Urząd Pracy) na wniosek. Ugodę wykonuje się tak jak wykonalną ugodę sądową.

§ 6

W wypadku bezskuteczności rokowań ugodowych odsyła Starosta Powiatowy (Urząd Pracy) strony na drogę powództwa przed sądami zyczajnymi.

§ 7

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1941 r.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1. Ustawa o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi z dnia 1 sierpnia 1919 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 23 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706);
2. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie zmiany ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi z dnia 25 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 713);
3. Rozporządzenie wykonawcze z dnia 4 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 782);
4. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie zmiany § 9 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 grudnia 1920 r. w przedmiocie załatwienia zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi z dnia 9 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 343);
5. Ustawa o powoływaniu Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686).

Krakau (Kraków), dnia 30 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator

Frank

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich Zloty 28,80 (RM 14,40) einschliesslich Versandkosten Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8 seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30) Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend Zitierweise: VBlGG (früher: Verordnungsblatt GGP I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau (Kraków) 20, Gmach Bzadowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau (Kraków), Poststrasse 1 Sposób ukazowania się: wedle potrzeby Prenumerata: półrocznie złotych 28,80 (RM 14,40) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości a mianowicie za 8-stronicowy arkusz po złotych 0,60 (RM 0,30). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Warszawa) Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Płacówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp GG (dawniej: Dz. rozp GGP I/II).